

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicatorum Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melancthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melancthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

IV. Melancthon hypocrita, Caluino familiarissimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

Quis tibi potestatem dedit mutandi confessionem publicam? Augustana Confessio non mea iam, vel tua solius est, sed protestantium; à qua mutanda vide ut cohibeas manum. Si quid in ea sit, quod vberiore declarationem postulet, id in alijs scriptis evoluere potes atq; explicare. Melanchthon ad hunc modum exceptus, vix habuit, quod responderet; nisi posteriores editiones perpetuò reuocandas ad primam, quæ cum archetypo conueniret; nec intelligendas aliter, quam archetypi sensus pateretur. Interim se deinceps nihil mutaturum promisit. Hæc ille. Verum res iã non erat integra: Passim enim per Germaniam exemplaria volitabant, nec è manibus hominum eximi poterunt.

ANNO

1530.

“

“

“

“

“

“

Melancht. responsio.

Seln. in hist. Conf. p. 69.

Itaq; res dissimulata fuit, donec an. 1541. Ratisbonæ de conciliandis dogmatibus inter Catholicos & Lutheranos, instituta denuò fuit collatio. Ibi Melanchthoni eadem hæc inconstantia per Eccium obiecta fuit, & in mutanda confessione temeritas: quam cum purgare non posset, à collocutoribus vtriusque partis coactus restituere, promisit, quæ sustulerit; quod reuera nunquam præstitit.

In ijs verò Comitijs Calvinus, quem Bucerus Argentorato secum adduxerat, cū Melanchthone atq; Crucigero suauiter cōsursuravit, eorūq; animos, ut erat insigniter versipellis, firmo glutine sibi deuinxit, ut eos perpetuò deinceps addictos haberet. Et Melanchthon

IV.
Calvinus Melancht. familiarissimus.

ANNO
1530.

Melancht.
hypocrita.

thon quidem ab hoc colloquio benigniorem in Sacramentarios affectum habuisse videtur; quem imprimis eo tempore prodidit, cum Lutherus ultimam de Cœna Domini Cōfessionem emisit, vt suo loco dicemus. Nec dubitant Sacramentarij, quin Melanchthon, cū prius ab an. 1536. ad Sacramentarios inclinaret, sub id tempus Caluino se totum adiunxerit; tametsi mentis secretum propter Lutheri tyrannidem, de qua postea conquestum aiunt, non fuerit ausus publicè profiteri. Itaque hypocritam faciunt Melanchthonem, qui contra genium, imò reluctante conscientia vixerit quidem inter Lutheranos, sed animo totus adhæserit Sacramentarijs, eamque rem perpetuò dissimularit.

CAPVT IX.

- I. *Examen super Melanchthone, Lutheranusne an Caluimianus in extremis fuerit.*
- II. *Lutheranorum Melanchthonem sibi vendicantium rationes numero nouem.*
- III. *Caluinistarum eundem suis partibus adiungentium rationes totidem.*
- IV. *Melanchthonis inexcusabilis fraus, inconstantia, & perpetua inter Lutheranos miseria.*

I.
Quaest. I.
An Melanchthon in extremis fuerit Cal.

CAETERVM, quia in hunc sermonem incidimus, breuiter hoc loco discutiamus quaestionem illā, quæ de Melanchthone inter Lutheranos & Caluinistas hoc tempore multū agitur, scilicet, An Lutheranus fuerit